

NehemiaInfo

UKRAJINA Hrdinové

KEŇA Boží život v Africe

THAJSKO Prasknutí bubliny

SAHARA Těm, co ještě neslyšeli

Přinášíme změnu
do lidských životů

Obsah

- 3 Ukrajina
Hrdinové Ukrajiny

- 4 Ukrajina
Stále Ukrajina?

- 5 Sahara
Těm, kteří ještě neslyšeli

- 6 Ukrajina
Otčij dom

- 7 Ukrajina
Otčij Dom - příběh Denise

- 8 Izrael
Kibucníci si nás velmi oblíbili

- 9 Izrael
Lesy na Karmelu

- 10 Thajsko
Prasknutí bubliny

- 12 Chorvatsko
Sami vidíte, jak bídne na tom jsme!

- 13 Misie
Konference Za horizonty

- 14 Keňa
Boží život v Africe

- 16 Blízký východ
Sen o soběstačné církvi

Vězeň mění pravidla hry

Tuto noc přišel ke mně anděl toho Boha, jemuž patřím a kterému sloužím, a řekl: „Neboj se, Pavle, ty se musíš postavit před císaře. A hle, Bůh ti daroval všechny ty, kteří se plaví s tebou.“ (Sk 27:23–24)

Představte si, že jste jeden z námořníků, kteří se plaví spolu s apoštolem Pavlem. Vaše neřiditelná loď je už téměř tisíc kilometrů zmítána bouří o síle tajfunu. Jste vyděšení, na konci sil a propadáte beznaději. Vzhlížíte ke kapitánovi na můstku, protože je to protřelý mořeplavec, ale i on je naprosto bezradný. A pak najednou promluví ten poslední, od kterého byste čekali řešení. Vězeň, vydaný na milost a nemilost svým věznitelům. V rozhodující chvíli získává největší vliv a ujímá se vedení.

„Cítím, že Bůh po nás chce, abychom byli jako „Pavel“, říká Taras, pastor z východní Ukrajiny. „Uprostřed války to vypadá, že jsme jen malé figurky na šachovnici, které nemají příliš mnoho možností, jak ovlivnit vývoj hry. Pokud však najdeme své místo v Božím plánu, Bůh rozšíří náš vliv do rozměrů, o kterých se nám dříve ani nesnilo.“

Připadáš si malý nebo bezvýznamný? Nemáš čas ani prostředky? Cítíš se jako vězeň odkázaný na milost a nemilost těm nahoře? Můžeš rezignovat a propadnout skepsi. Anebo si uvědomíš, že patříš Ježíši a jsi významnou součástí jeho díla. Začneš se ptát, co je tvým úkolem pro dnešní den, a cítíš, jak skrze tebe Bůh mění nezměnitelné a nemožné činí možným.

Čím více bouří zažívá tento svět, tím více Pavlů potřebuje. Těch, co jsou i uprostřed největšího tajfunu plní jistoty a pokoje, poněvadž vědí, že je Bůh drží ve své ruce, a nakonec doplují k cíli, ať se okolo nich děje cokoliv.

Jiří Hanák,
člen Správní rady NF Nehemia

Hrdinové z Ukrajiny Zůstanou na to sami?

Jiří Hanák

Sedíme okolo stolu. Pípnutí telefonů nám ohlašuje varování před ruskými raketami. Obývákem zní jen jedno jediné slovo: „Balistika!“ Není kde se schovat. Přesto vstáváme a odcházíme alespoň do koupelny, abychom dodrželi pravidlo dvou stěn. Záhy slyšíme výbuch. Celá budova se třese. Od výstrahy neuběhlo snad ani 10 sekund. Lidé na dětském hřišti v Kryvem Rihu neměli šanci zareagovat.

Příběh o zázraku. Jen chvíli předtím nám naši hostitelé Vita a Igor vyprávěli příběh o velkém zázraku. Vita byla zaměstnaná ve škole naproti jejich bytovce. Před pár měsíci přišla z práce o hodinu dřív než obvykle. Uvažila si kávu, s manželem se posadili na gauč, ze kterého měli výhled na budovu, kde pracovala. Neuběhlo ani 5 minut, když jimi otřásla mohutná exploze. Tlaková vlna rozbila okno jejich bytu, oni však vyvázli bez zranění. Škola naproti byla zahalena oblakem prachu, ve kterém se ztratil i jejich před domem zaparkovaný automobil. Čekali, že bude naprosto zničený. Vyžádal si však jen drobnou opravu. Až na vrátnou ve škole tou dobou nikdo nebyl. Malou chvíli před výbuchem si odskočila na záchod, a to jí zachránilo život. Pokrytá prachem ze sutin vycházela vstříc Igorovi, jenž okamžitě vyběhl ven. Scéna jak z akčního filmu, než si uvědomíte, že zde se jedná o děsivou skutečnost.

Lidé, kterým na Ukrajině pomáháme, se pohybují v centru dění. Mají mnoho příběhů o zázračné Boží ochraně. Mají však také příběhy plné bolesti a utrpení. Jsem nesmírně hrdý

Z naší poslední návštěvy na Ukrajině.

na jejich nezlomného ducha. Přestože sami utrpěli obrovské ztráty, přemýšlejí, jak sloužit lidem okolo.

Příkladem je Natália. Mladá vdova, jejíž manžel a náš dobrý přítel padl při osvobozování Chersonské oblasti. Před rokem 2022 jsme spolu sloužili na frontové linii. Oba rostli v církvi, takže je znám od dětství. Vždy byli velmi aktivní ve službě druhým. Natálka teď prochází nejtěžším obdobím svého života, ale nelíže si rány někde v koutě. Pokračuje ve službě dětem a je jednou z klíčových organizátorek setkání pro manželky obránců Ukrajiny. Společně s dalšími sestrami - manželkami vojáků zvou do církve nevěřící ženy. Kromě programu a praktické pomoci tam pro ně vytvářejí prostředí plné pochopení a povzbuzení.

Ty ženy tak přicházejí na místo, kde někdo naslouchá všem jejich obavám a trápení. Navíc se s nimi sdílejí o naději, která přesahuje dění na tomto světě.

Nesme je stále. Energie našich ukrajinských přátel není nevyčerpatelná. Každé další svědectví o Boží zaopatřující péči jim pomáhá jejich síly obnovit. Finanční podpora ukrajinských projektů tak není jen o penězích. Je to zpráva, že na to nejsou sami. Že někdo věrně den za dnem a rok za rokem stojí po jejich boku. Že se vyplatí bojovat a že jejich oběti nejsou zbytečné. Pokud je pokladna téměř prázdná tak, jak je tomu nyní, je to také vzkaz. Neradi ho ovšem předáváme. Pomozte nám prosím nést poselství naděje. ■

Stále Ukrajina?

Leoš Cášek

V jednu hodinu ráno nastupujeme do nočního vlaku, který nás veze směrem na východ na naši desetidenní cestu po Ukrajině. Po dlouhých hodinách cestování dorážíme do Kyjeva, kde nás čeká se širokým úsměvem náš dlouholetý přítel Kostka s manželkou.

Pulzující metropole nás vtahuje do svého rytmu a my se přesouváme do hotelu, kde trávíme poklidnou noc ušetřeni raketových útoků. Další ráno navštěvujeme po delší době dětský domov Otchyi dim, se kterým dlouhé roky spolupracujeme. Podoba práce se v OD s příchodem války zásadně změnila. Na počátku roku 2022 všechny děti odcestovaly do zahraničí, aby se dostaly do bezpečí. Diskutujeme o aktuálním zaměření OD, spolupráci a potřebách. Podrobněji na str. 6.

Obětavost místních. Po setkání se přesouváme do Dnipropetrovské oblasti, kde trávíme následujících pár dní. Setkáváme se zde s lidmi, kteří se snaží své zemi pomoci, jak to jen jde. Zakládají centra pomoci pro rodiny vojáků, rehabilitační centra pro raněné, na dobrovolné bázi doučují děti, které kvůli raketovým útokům nikdy nebyly ve škole. Zřizují přechodné bydlení pro rodiny prchající z východní Ukrajiny někam do bezpečí. Věnují se ženám a dětem, jejichž muž a táta brání jejich zemi.

Organizují materiální a duchovní pomoc pro potřebné. Věnují se ochráncům Ukrajiny všemi dostupnými prostředky, protože chtějí i nadále žít ve svobodné zemi. Tito obyčejní lidé už třetím rokem žijí v neustálém napětí, zda se dožijí dalšího dne. Nicméně odkládají starost o vlastní život a bezpečí a nasazují se pro druhé. Mají můj obrovský obdiv a respekt.

Dubnový výjezd na Ukrajinu. Návštěva našich přátel a center pomoci.

V průběhu těchto několika dnů zažíváme dva raketové útoky přímo v obytných oblastech. Poslední noc před odjezdem létaly drony přímo nad domem, ve kterém jsme přespávali. Po několika minutách pozorujeme PVO, jak je sestřeluje přímo před našimi zraky uprostřed sídliště.

Tají se vám dech a rozum zůstává stát nad tím, proč se toto děje ve 21. století v civilizovaném světě. Proč dopadají bomby na obytné domy, školy, hotely, nemocnice a na dětská hřiště? Proč umírají malé děti, mladí lidé...

Návrat do Kyjeva se nese v duchu dalšího raketového útoku. Po vystoupení z vlaku čekáme v nádražním podchodu, než je poplach odvolán. Raketa dopadla na tržnici, hned vedle hlavního nádraží. Tentokrát bez ztráty na lidských životech. Zanedlouho procházíme kolem kyjevské dětské nemocnice Ochmatdyt, kde se léčí děti s rakovinou. V loňském roce byla zasažena raketou a umírali zde dospělí, ale také děti. Dodnes nemocnice nese viditelné známky útoku. Opět stojíte tvář v tvář neředěnému barbarství a zločinu.

Děsivá traumata žen. Přesouváme se směrem na západ Ukrajiny a opět potkáváme mnoho lidí, kteří na úkor sebe samotných napínají své síly směrem k potřebným. Postupně navštěvujeme několik center pomoci. Ať už sklady pro pomoc materiální, přes šicí dílnu, kde dobrovolníci šijí po pracovní době maskovací sítě a nosítka na přenos zraněných. Na konci cesty se dostáváme do centra pomoci ženám, které prošly

zajetím a staly se tak obětmi válečných zločinů. Posloucháme od pracovníků centra jen několik krátkých příběhů o zvěstvech, kterým tyto ženy musely čelit. Opět se nám "zastavuje rozum" nad tím, jak je toto v dnešním světě možné...

Pomoc Ukrajině může být pro některé lidi třaskavé téma. Téma, které polarizuje společnost, a to nejen v Česku, ale v zásadě i globálně.

Jsem jednostranně zaměřený a jsem za to rád. Ano, mám možnost na vlastní oči vidět to, co "osvoboditelé" na Ukrajině

za sebou nechávají. Mám možnost osobně mluvit s lidmi, kteří stojí tomuto čirému zlu tvář v tvář.

Občas slýchávám, jak je válka dlouhá, únavná a v zásadě už nikoho nezajímá. Česká Nehemie je s Ukrajinou spjata několik dekád. My jsme stále připraveni našim přátelům podírat ruce, pomáhat v jejich temném období. Nadále budeme organizovat materiální, finanční a duchovní pomoc, abychom zůstávali součástí jejich příběhů. Přidáte se?

Ukrajíně můžete pomoci prostřednictvím účtu:
100113352/0300, v.s. 1009. ■

Sahara

K těm, kteří ještě neslyšeli

Tým Sahara

V našem moderním, propojeném světě je těžké si představit, že existují kouty zeměkoule, kam evangelium ještě neproniklo. A přitom téměř polovina lidí na světě patří k takzvaným "nezasaženým etnickým skupinám". V průběhu několika posledních let nám Pán jednu takovou skupinu položil na srdce. Uprostřed Sahary žijí nezasažení a hrdí kočovní lidé s bohatou kulturou a historií, kteří jsou zároveň utlačováni hladomorem, válkami a žijící na okraji společnosti. A tito lidé nemají naději, že Ježíš přijde, aby nás smířil s Bohem.

Přesun na místo. Jako malý tým z České republiky se letos v létě přesouváme do tohoto regionu se záměrem, že se naučíme jejich jazyk, navážeme vztahy, rozvineme učednictví a budeme se společně modlit. Když budeme stavět na základech, které před námi položili jiní věřící, upřímně doufáme, že se evangelium rozšíří jako kvas po celém regionu.

Jako tříčlenná rodinka a dvě svobodné ženy se postupně připravujeme na stěhování a přemýšlíme, jak bude

Nový čtyřčlenný tým s malým dítětem se rozhodl společně vyrazit na průzkumnou cestu tam, kde ještě neslyšeli.

žít v Africe vypadat. Ačkoli každý z nás zápasí s tím, že se necítí být dostatečně obdarovaný nebo zkušený, každý z nás má vlastní příběh o tom, jak ho Pán povolal, abychom se společně zapojili do získávání učedníků na druhé straně Sahary.

Jak postupně balíme své domovy, víme také, že za sebou zanecháváme velkou skupinu přátel a sborů, kteří se za nás a za dílo, které se chystáme vykonat, modlí. Právě toto potvrzení a podpora nám dodávají víru vykročit do neznáma. Kromě toho, že chceme vidět saharské nomády přicházet k víře, chceme také vidět, jak česká církev vysílá více pracovníků k nezasaženým lidem. Potřeba je tak velká a jsme si jisti, že Bůh má pro tuto malou republiku velkou roli.

Rádi bychom vás pozvali, abyste se za nás během našeho přesunu i potom modlili. Zároveň hledáme lidi, kteří by s námi spolupracovali finančně, a také další lidi, kteří by přišli a připojili se k našemu týmu. Pro více informací neváhejte kontaktovat Nehemii.

Na poušti vytrysknou vodní prameny, pustinou budou proudit potoky. Iz 35:6 ■

Tento tým můžete podpořit na č. ú. 100113352/0300, v. s.: MB - 2203, Miri - 2204, Dáda - 2205. ■

Otčij dom pomáhá rodinám i v době války

Anastasias

Náš dětský domov Otčij dom existuje již od roku 1996. Od té doby dostalo mnoho dětí šanci žít nový život a zotavit se ze svého trápení. Z počátku to byly převážně děti z ulice, žijící v kanálech. Mohli jsme je zahrnout láskou a péčí, která jim v životě tak chyběla.

Rodiny bez otce. V důsledku války Ruska proti Ukrajině jsou tisíce rodin s dětmi nuceny opustit místo svého bydliště a přestěhovat se do bezpečí, ať už na Ukrajině či v zahraničí. Mnoho rodin i přes veškeré nebezpečí domovy neopustilo, ukrývají se téměř 24 hodin denně ve sklepích a jsou pod neustálou palbou. Často se jedná o rodiny s dětmi, které jsou bez otce - živitele rodiny.

Dopady jsou již teď zřetelné. Psychická bolest, nedostatek školní výuky, zraněné děti a dokonce i smrt. Rodiny zůstávají v ohrožení života jen proto, že nemají možnosti si koupit ani pronajmout byt na bezpečném místě. Proto vidíme jako nezbytně nutné takovým rodinám pomoci.

Proto se nyní naše pomoc soustřeďuje převážně na rodiny s dětmi, které si ve válečném období nevědí rady a nemají místo, kde se skrýt. Nabízíme jim nejen přístřeší, ale

Rodiny, které nemají jinou možnost, v podstatě žijí stále ve sklepě.

pracujeme také na obnově rodiny a správného rodičovství. Osud dětí nám není lhostejný. Za ta léta neustálé péče jsme se naučili pracovat s dětmi pocházejícími z různých neutěšených rodinných poměrů.

S Boží pomocí jim nabízíme zázemí, péči, lásku, podporu psychologů i praktickou pomoc ve školní výuce. Dále také oblečení, stravu, hygienické potřeby, lékařskou pomoc a rodičům pomoc s výchovou dětí. Postupně adaptujeme a socializujeme rodiny i děti v novém prostředí. Součástí je také duchovní obnova založená na křesťanských hodnotách. Pro rodiny s dětmi bez otce nabízíme útočiště až na rok, pro rodiny, které mají otce, 1-3 měsíce.

Rodiny zde dostávají druhý dech.

Měsíční pobyt pro jednu osobu vychází na 10 500 Kč. Nyní máme kapacitu 21 osob a měsíčně nás celý provoz stojí 220 500 Kč. Jsme vděční za vaši neustálou a dlouholetou přízeň. Díky, že pomůžete i nyní.

Kancelář: Díky vašim darům můžeme nyní na podporu těchto rodin s dětmi poslat 300 000 Kč. Díky za vaši štědrost. Budeme vděční, když ve své podpoře nadále vytrváte. ■

Kairoš
Roudnice nad Labem

Kdy:
1. část:
16. – 18. října 2025
2. část:
23. – 25. října 2025
Cena: 1100 Kč

Více informací:
kurzkairoš.cz

Pekárna Severní Korea

Situace v Koreji je opět alarmující. Každé třetí dítě trpí podvýživou. Svůj prázdný žaludek se snaží zaplnit i kůrou stromů. Jsme však velmi vděční, že se nyní počet dětských porcí sójového mléka a chleba mohl v našich pekárnách navýšit na 10 000.

Plánem bylo pekárny a továrny v květnu po letech navštívit. Nicméně těsně před vstupem se hranice pro cizince

Příběh Denise Otčij dom

Denis se narodil v roce 1989 jako čtvrté dítě svých rodičů. Má jednu sestru a dva bratry. Po nějaké době se však jeho rodiče rozvedli a matka zůstala na čtyři děti sama. Když mu bylo sedm let, opila se a všechny děti vyhodila na ulici. V tu dobu už měl jejich otec jinou rodinu a dvě děti, ale když zjistil, co se stalo, vzal je k sobě domů. Pro děti však nebylo vůbec jednoduché se s novou rodinou ztotožnit, a tak samy kromě Denise odešly žít vlastní život i přesto, že to byly stále ještě děti.

Okem později byl Denis součástí autonehody a s těžkým zraněním skončil v nemocnici s ochrnutými nohama. Trpěl jak fyzicky, tak psychicky. Když si jeho otec uvědomil vážnost celé situace, opustil Denise ještě v nemocnici a už se nevrátil. Jediné místo, kam mohla nemocnice malého Denise poslat, byl dětský domov. Potřeboval však neustálou lékařskou péči.

Po dvou letech jej přesunuli do jiného dětského domova v Doněcké oblasti. Tam si jej jeden z pečovatelů všiml a rozhodl se, že Denise znovu naučí chodit, a tak se prostřednictvím sportu Denis opět postavil na vlastní nohy.

Jakmile však byl schopen opět chodit, z dětského domova utekl. Chtěl najít svou rodinu. Našel svou starší sestru v Mariupolu. Byl ale v žalostném stavu. Ve svých deseti letech se cítil odmítnutý a opuštěný, bez jakékoliv rodinné péče a velmi zanedbaný. Musel být hospitali-

Neustálé odmítání ho dostalo na ulici.

zován, a poté, co se jeho stav stabilizoval, jej pracovníci dětského centra nasměřovali do dětského domova s názvem Otčij dom v Kyjevě.

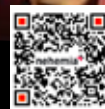
Vlivem složitosti života postrádal mnoho základních návyků a chybělo mu školní vzdělání, ale v domově mu pomohli natolik, aby se o sebe později mohl sám postarat. Poznal zde, co znamená bezpodmínečná láska. Roman K., který zde byl od počátku, jej mnoha dobrým věcem naučil a motivoval ho k tomu být lepším člověkem.

Když bylo Denisovi 18 let, našel si dívku a spolu měli dítě. Radost však netrvala dlouho, v roce 2022 byl nucen odejít na frontu bojovat. Manželka se s ním rozvedla.

Bojoval a chránil Ukrajinu, jak nejlépe dokázal, ale ve válce utrpěl těžká zranění, která mu poškodila zrak i sluch. Vrátil se zpět a opět se cítil opuštěný a bez rodiny. Jeho srdce ho zavedlo zpět do Otčího Domu, k jediné rodině, která se ho nezřekla.

V současné době je pod lékařským dohledem a jeho zdravotní i psychický stav se zlepšuje. Ve svých 35 letech začíná novou kapitolu života. Vnímá, že dostal druhou šanci. Po těžké cestě odmítnutí a bolesti sní po opravdové rodině, chce být dobrým manželem i otcem. Navíc by si přál i krásný úsměv. Nikdy totiž nebyl u zubaře a na frontě dostal z nedostatku hygieny a špatné stravy silné záněty, které nemohl léčit. Stojíme za ním. ■

Práci v Otčím domě můžete podpořit prostřednictvím č. ú. 100113352/0300, v. s. 1120. ■

bezodůvodně opět uzavřely. Jsme vděční, že alespoň náš čínský koordinátor a partner má možnost do Severní Koreje vycestovat a pekárny i továrny kontrolovat, a tudíž mít informace z první ruky. I po letech, kdy byly hranice pevně uzavřené a my jsme neměli možnost projekt plně řídit, nás opravdu velmi potěšila skutečnost, že továrny i pekárny jsou stále v našem vlastnictví a veškerý provoz funguje dobře.

Je to dáno i tím, že i během ztížených podmínek a uzavřených hranic jsme do našich továren a pekáren stále

investovali a celý provoz je stabilní. Není to samozřejmě, mnoho zahraničních investorů ztratilo v posledních šesti letech, od vypuknutí pandemie koronaviru, své obchodní vztahy. Tento projekt však funguje velmi dobře! Výroba v současné době činí 10 tisíc housek a 10 tisíc porcí sójového mléka nebo sójového jogurtu denně, které jsou od pondělí do pátku distribuovány do více než 130 jeslí, školek a škol. Náklady na jedno dítě v současné době činí 185 Kč měsíčně. ■

Další týmová
výprava do
kibucu v Izraeli.

Kibucníci si nás velmi oblíbili, jsme jejich rodina

Martina

Už rok a půl jezdíme do kibucu, který leží pouhý kilometr od hranic s Gazou. Tato osada s tisíci obyvateli se 7. října 2023 stala terčem masivního útoku teroristické skupiny Hamas. Přesto se zde odehrály nadpřirozené příběhy plné zázraků, jež svědčí o Boží dobrotě a milosrdenství, které se projevily nad tímto místem. Cílem teroristů podle nalezené knihy bylo vyhladit celý kibuc a unést pár Izraelců do Gazy. Nikdo však nezemřel a ani nebyl unesen.

Praktická pomoc. Věříme, že na tomto podivuhodném místě nejsme náhodou a že Hospodin s ním má svůj jedinečný plán. Naše práce se zaměřuje na terénní úpravy kibucu – hrabání listí, úpravu keřů a občasnou pomoc místnímu farmáři na jeho avokádovém poli. Především vnímáme prostřednictvím naší dlouhodobé spolupráce, že je zapotřebí prokázat přízeň a přinést zdroj potěšení pro tyto lidi, jak je psáno v Izajáši 43. Kibucníci si nás velmi oblíbili, a dokonce nás nazvali rodinou. My si jejich přízně nesmírně vážíme a toto rodinné pouto je oboustranné.

Naše činnost se rozšířila o další významný projekt nazvaný „Oáza pro Izraelce“, který nově podporuje ICEJ (Mezinárodní křesťanská ambasáda Jeruzalém). Díky němu mají traumatizované rodiny a jednotlivci možnost přijet si odpočinout k nám do České republiky a na Slovensko. Skrze naši pomoc, lásku a upřímný zájem o tento národ šíříme vůni Kristova poznání a přítomnost jeho království.

Reakce účastníků posledního výjezdu:

Jiřina Č. Přemýšlela jsem, jaký dárek s sebou vzít. Napadla mě obrázková knížka o Argentině, protože právě odtamtud

přišli první zakladatelé kibucu. V hlavě jsem měla jasný obraz této knížky s nápisem „Odkud?“ a vedle ní Bibli s nápisem „Kam?“. Bibli jsem nakonec nevzala, neboť jsem si přála sdílení o Ježíši přenechat zkušenějším, abych v této v Izraeli citlivé otázce nic nezkazila.

Martina vytipovala staršího pána, kterému bychom mohli knížku darovat. Setkání s ním bylo příjemné a rychle uběhlo. Při druhém setkání jsme se dozvěděli mnoho z historie kibucu. Obdarovaný pán přijal i pozvání na společný večer českých dobrovolníků a kibucníků. Zrovna tehdy slavil narozeniny. Jaké bylo mé překvapení, když mu jeden z dalších dobrovolníků dal jako dárek Nový zákon a on ho s radostí přijal s tím, že si ho přečte!

Vděčnost i za pro nás samozřejmý zájem.

Obzvláště poté, co jsem v diskuzi zjistila, že vůbec neuznává Starý zákon. Zakládal si na tom, že má rád věci vědecky podložené, a přejal pomluvu od jednoho archeologa a evolucionisty, že Starý zákon je jen vymyšlená báje o stvoření světa a vzniku Izraele. Čekala bych, že bude Starý zákon brát a Novému se bránit. Bylo to přesně naopak. Bylo úžasné vidět, jak ho Bůh vede k poznání sebe cestou, na které nemá problém.

Tomáš Č. Poprvé jsem se zúčastnil výjezdu v rámci programu „České ruce pro Izrael“. Mou hlavní motivací byla možnost praktické pomoci v kibucu Mefalsim a také příležitost setkat se s konkrétními lidmi a jejich příběhy. A právě toto je pro mě to nejceněnější a nejdůležitější, co mi tento výjezd dal.

Nečekaným bonusem se ukázala být možnost prožít společně s osazenstvem kibucu svátek Šavu'ot, kdy se všichni v podvečer shromáždili a společně se radovali a slavili.

Další pro mě velmi důležitou věcí bylo seznámení se s každodenní realitou života lidí na hranicích s Gazou – spojenou s častými explozemi, střelbou, celodenním vrčením hlídkových dronů a čekáním na „Cava Adom“, výstrahu před raketovým útokem. Něco, co si asi nelze jen tak představit.

Nejvíce mě zasáhlo zjištění, jak moc jsou obyčejní lidé vděční za „obyčejný“ zájem o ně, za podporu demonstrovanou pouhou přítomností na místě, za projevovaný pocit sounáležitosti a také za duchovní povzbuzení.

Nedílnou součástí výjezdu byla i zastávka v Jeruzalémě se společnou šabatovou večeří. Duchovně velmi obcerstven-

jícím zážitkem pak byly bohoslužby s Večeří Páně v mešitském sboru. Chvilu u Západní zdi už byly jen pomyslným razítkem na čas strávený v tomto městě.

Celý výjezd byl plný neobyčejných prožitků, zcela nesrovnatelných s předchozími návštěvami Izraele, při kterých jsem se věnoval poznávání míst spjatých s historií a přírodními krásami. Tentokrát šlo o poznávání lidí, jejich radostí, starostí, problémů a duchovních potřeb. A to je také důvod, proč mohu účast na tomto projektu jen doporučit každému, kdo chce poznat nejen krásy, ale i „srdce a duši“ Izraele! ■

**České ruce pro Izrael můžete podpořit
na č. ú. 100113352/0300, v. s. 2103. ■**

Lesy na Karmelu ožívají

Je potřeba opravovat pikniková místa.

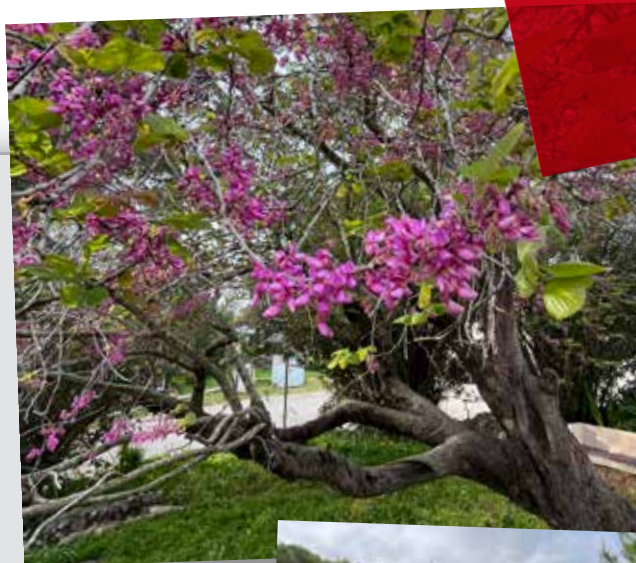
Karel Káňa

Ve chvíli, kdy píšu tyto řádky, je znovu v Izraeli napjatá situace. Vzdušný prostor je uzavřen. Na Izrael dopadají iránské rakety a umírají lidé. Vzpomínám si na nedávnou přednášku o Izraeli, kde přednášející řekl: „Pokud chcete jet do Izraele, určitě jeďte a využijte příležitost, kdy to jde. Neboť nikdy nevíte, kdy ta příležitost skončí...“ Za pár dní po jeho slovech už to zase nešlo...

V dubnu letošního roku jsme Izrael se Stanislavem Bockem navštívili. Měli jsme řadu setkání s lesníky z KKL a přáteli, a chceme vám o tom přinést zprávu.

Ve stručnosti jsme se dozvěděli, že velké plochy lesů shořely za války s Hizballáhem. Kromě toho je třeba udělat i jiné práce v lese, na které v době války nebyl čas. Potřeba pomoci je tedy velká. Izraelští lesníci vítají z naší strany pomoc v jakémkoli rozsahu a v zásadě kdykoli. Nabídli nám, že můžeme pracovat, kde chceme, a oni udělají ze své strany vše. Odpověděli jsme, že zůstaneme na Karmelu, protože tam máme zázemí a možnost levného ubytování. Izraelci by v lesích uplatnili jak muže, tak ženy. Sazení stromů nepotřebují, to dělá veřejnost při každoročním svátku Tu Bšvat. Potřebovali by opravovat pikniková místa v lese, opotřebovaná a poničená zařízení jako jsou stoly a lavice, odpadkové koše a podobně. Už jen

Kvetoucí
zmarlika
Jidášova.
Na takovém
stromě se
prý oběsil
Jidáš.

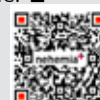

nátěry těchto zařízení by zaměstnaly brigádu žen. Muži mohou pracovat s motorovou pilou a dělat těžké práce.

Po zjištění dalších informací z toho vyplývá, že bychom mohli vyslat brigádu žen na přelomu října a listopadu. Brigádu mužů bychom vypravili někdy v období ledna a února roku 2026. To jsou období, kdy není horko.

Jsmo velice vděční Bohu za skutečnou cestu. Setkání s mnoha přáteli byla velice srdečná. Jsme také vděční, že v Apoštolské církvi máme stále Izrael na srdci a že v tom můžeme vidět službu Pánu. Týmy pro příští brigády bude tedy potřeba vybrat a zaplatit. Prostřednictvím Nehemie můžete nabídnout své kapacity nebo svou finanční podporu, popřípadě můžete podporovat tuto službu modlitbami. Za veškerou pomoc Izraeli velice děkujeme. ■

Týmy jezdící obnovovat lesy na Karmelu můžete podpořit na č. ú. 100113352/0300, v. s. 3301. ■

Po požáru
se lesy
v Izraeli
rychle
regenerují.
Lokalita:
NP Karmel

Prasknutí bubliny

Manželé "K"

Jedno z obrovských pozitiv, které vnímám při životě na misijním poli, je prasknutí bubliny, ve které jsem doposud žil. Myslím tím svůj pohled na svět, na lidi, na různé situace, nebo dokonce na Bibli. Naše názory, naše postoje jsou přirozeně velmi ovlivněny našimi zkušenostmi a prostředím, ve kterém vyrůstáme nebo se dlouhodobě pohybujeme. To ale také znamená, že náš pohled na svět, náš světonázor, je do jisté míry omezený. Když se člověk dostane na misi, setká se s lidmi jiného jazyka a kultury, učí se s nimi žít a učí se, jak tito lidé přemýšlejí, začne si uvědomovat, že svět není tak černobílý. Při práci v mezinárodním týmu jsou rozdíly znát o to víc. Denně se totiž pohybujeme mezi lidmi z několika úplně odlišných národů. Způsob naší komunikace se liší nejen jazykově, ale třeba i upřímností. Způsob naší práce se liší, také to, jak přistupujeme k úkolům nebo jak řešíme problémy. Liší se i naše pohledy na některé otázky světa kolem nás, ale nejen to. Náš tým je tvořen lidmi z různých denominací po celém světě. A tak se i naše pohledy na některé křesťanské otázky lehce liší. Někdy si i s Adri připadáme, že jsme docela jiný druh křesťanů, odněkud z Marsu. Oni to ale mají určitě podobné. Při kombinaci práce na misi a studia teologické školy se mi hodně otevřel obzor a věci, které jsem považoval za samozřejmé, prostě samozřejmosti nejsou. Názory, které jsem měl za neochvějné, se začaly třást až v základech a myslím, že mnoho mých postojů se změnilo. Jeden můj

**Misijní pobyt
bych ze srdce
doporučil všem,
a zejména těm,
kteří slouží
v církvi.**

Milují děti, vyučují angličtinu
na školách a vymýšlejí pro ně
příměstské tábory.

přítel trefně poznamenal, že čím déle věří a čím více toho zná, tím je vše složitější. Z počátku jsem z toho byl trochu nespokojen. Musel jsem si přiznat, že můj český pohled je omezený. Alespoň krátkodobý pobyt na misi, i třeba jen na pár měsíců, bych tak ze srdce doporučil všem, a zejména těm, kteří slouží druhým v církvi.

O nás. Už je tomu pár měsíců od narození naší druhé dcery a myslím, že si vše u nás doma hezky sedlo. Díky Bohu za to. Mali a Nami se milují a Mali na svou sestřičku nedá dopustit. Velmi ji ochraňuje a také ji učí mluvit. Nadále uvažujeme a modlíme se, zda ji dát do školky, nebo ponechat doma. Začali jsme zjišťovat situaci, kde a za jakých podmínek by ji vzali. Tak i za to prosíme o modlitby.

Jak už to u nás bývá, zápasíme s únavou a pořád si říkáme, jak mnoho času jsme museli mít před misí. Je to ale hodně dané i tím, že po večerech studujeme jazyky, angličtinu a thajštinu, a já do toho ještě vysokou školu. Tak se za nás můžete modlit, ať máme sil na rozdávání.

Získali jsme víza na dalšího půl roku, za což jsme moc vděční. Proces je však vždy náročný a zdlouhavý.

Služba. Jak možná někteří víte, začal jsem už několik týdnů zpět s učením angličtiny v jedné třídě na naší soukromé jazykovce. Tu řídí naši vedoucí týmu a já kývl na to jim po několik měsíců pomáhat s výukou angličtiny. Mám tak nové, skvělé malé studenty a je to celkově nová zkušenost. Výuka se bere více vážně než na školách, ale baví mě to. Hlavně ta práce

THAJSKO

s dětmi je skvělá, je to něco, v čem nacházím radost. Pokud byste se chtěli podívat i třeba na fb stránky této jazykovky, najdete ji pod názvem "Joyful Heart Bilingual House".

Nový školní rok. Školní prázdniny se nám nachýlily ke konci a v těchto týdnech začíná nový školní rok. Pro nás to znamená návrat do škol. V letošním školním roce budu vyučovat na třech školách děti ve škále od 5 do 12 let. Moc se do škol za studenty těším, ale je to také výzva. Potřebovali bychom více anglicky mluvících učitelů do týmu a se srdcem pro děti. O tuto službu je v Ayutthaya ze strany škol zájem a je to skvělá cesta, jak zvěstovat evangelium studentům a učitelům, mnoha lidem na jednom místě. Výzva je samozřejmě i to, jak podat evangelium tak, aby mu rozuměli, obzvláště, když je mezi námi jazyková a kulturní bariéra a pro mnohé je to první "kontakt" s křesťanstvím vůbec.

S tím se váže i takové pěkné svědectví, kdy jsme se spolu s pastorkou jednoho z místních sborů účastnili slavnostního vyřazení studentů posledních ročníků základní školy a přijetí nových do první třídy. Během tohoto ceremoniálu je zvykem účast budhistických mnichů, kteří se za děti a učitele modlí a žehnají jim. Na této škole ale při ceremoniálu žádní mniši nebyli, a v průběhu nás ředitelka školy oslovila, zda bychom se my jako pastoři a misionáři nemohli za děti modlit a žehnat jim do nové etapy jejich životů. Pro mě to byl stres, protože nemám rád "překvapení", kdy mám někde vystoupit bez přípravy, ale na druhou stranu budhistická státní škola nás křesťany požádala o modlitbu a požehnání namísto budhistických mnichů.

Adri pokračuje v soukromých lekcích a pomoci s doučováním angličtiny dětí v našem sousedství. Odvádí skvělou práci, a to nejen při tomto doučování, ale i při budování vztahů s našimi sousedy a lidmi z okolí. Několikrát už tak měla možnost lidem svědčit o Bohu v různých situacích. Kéž jí tak naši sousedé a jejich děti naslouchají a zůstává to v nich.

Začali jsme také pomáhat s besídkou ve sboru. Zatím jen jednou měsíčně, ale máme z toho radost. Hlavně protože do sboru začaly také chodit některé děti z našeho sousedství.

V uplynulých týdnech jsme měli možnost více sloužit a pomáhat i v další ayutthayské církvi. Byli jsme požádáni o účast na několika programech včetně Velikonoc, kde jsem v divadelní hře pro veřejnost ztvárnil Krista v posledních okamžicích před ukřižováním. Musím říct, že v tomto případě to moji thajští přátelé zahráli opravdu realisticky, a tak ještě pár dní po Velikonocích se mi omlouvali a ujišťovali se, že to nepřehnali, když mě "bičovali" a "křižovali".

Modlete se s námi za Thajsko. Je to krásná země, ale zoufale potřebuje poznat Krista. Modlete se za thajskou církev - za probuzení a nové služebníky. Za působení Ducha svatého mezi křesťany a skrze ně, dále také za ochranu. I tady velice často církví otřásají pochybné nauky a různé bludy, které nemají nic společného s Božím slovem. Modlete se prosím za budhisty nejen v Thajsku, ale kdekoli po světě. Občas

mi připadá, že se buddhisté, ale třeba i hinduisté a další, nacházejí někde hluboko ve stínu muslimů a židů, kterým se věnuje mnoho pozornosti. Modlete se za nás, ať víme, jak nejlépe zasahovat lidi kolem nás, jak co nejlépe ukazovat na Boha vlastními životy. Ať jsme nápomocní a oporou i pro náš tým a ostatní misijní pracovníky. Mnoho lidí zde bojuje s únavou nebo i prvními náznaky vyhoření. Modlete se za naše nasměrování, ať víme, kde nás Bůh chce mít. Máme před sebou ještě rok a půl v Thajsku, ale už teď se modlíme, jestli nás Bůh volá dál nebo zda máme zůstat.

Příměstské tábory. V průběhu března a dubna jsme také pořádali dva evangelizační příměstské tábory. Jeden byl pro děti ze sousedství našeho sboru a druhý pro děti z chudších poměrů v jiné části města. Měli jsme velkou radost z toho, jak děti reagovaly na evangelium, a s mnohými se i po skončení kempů a se svolením rodičů pokračovalo ve výuce základů víry. V některých případech to pak otevřelo dveře i k jejich rodinám. Myslete na ně všechny v modlitbách a kéž jednoho dne řeknou Kristu naplno své ano!

**Dětem
jsme mohli
žehnat my,
žádní mniši
nepřišli.**

Pokud sledujete nějaké zprávy z této oblasti světa, tak možná víte, že mezi Thajskem a Kambodžou panují špatné vztahy a v posledních týdnech se to ještě vyostřilo kvůli sporu o hranice a území. V současnosti na hranicích stojí proti sobě vojáci a už došlo i ke střetům. Thajci se bojí války. Vše zhoršuje i fakt, že mnoho Thajců kolem nás má někoho v rodině, kdo obdržel povolávací rozkaz k obraně hranic. Modlete se, aby k žádné válce nedošlo, vztahy i spory se urovnaly v klidu a povolání lidé se mohli vrátit domů. ■

Službu manželů "K" můžete podpořit prostřednictvím č. ú. 1057340/2060, v. s. 2309. ■

Chystáš se na misijní výjezd a nechceš podcenit přípravu, anebo prostě nevíš jak na to? Praktická část přípravy na misijní výjezd je stejně tak důležitá, jako dát prostor Jeho vedení pro naplnění cíle. S ohledem na situaci ve světě vnímáme zvýšenou potřebu přípravy našich misijních pracovníků po bezpečnostní stránce.

30. 10. - 1. 11. 2025 v AC Havířov

Minimální počet účastníků 10, max. 16

Kurzovné: 3.500 Kč (nezahrnuje stravu a ubytování)

Kontakt: podpora@nehemia.cz / 603 848 281

Pokračujeme dál v Jeho síle obnovit rodiny a vybudovat zpuštěné cesty.

Sami vidíte, jak bídne na tom jsme...

Danuše Bednářová

Teď jsem jim ale řekl: „Sami vidíte, jak bídne na tom jsme. Naše životy jsou zpuštěné a cesty spálené. Pojďme znovu vystavět rodiny, ať skončí naše potupa!“ Potom jsem jim vyprávěl, jak nade mnou můj Bůh držel svou laskavou ruku a jaká slova ke mně pronesl král. „Pojďme stavět!“ řekli na to a sebrali odvahu k tomu dobrému dílu. Když se to doslechla rodina a přátelé, začali se nám posmívat. Uráželi nás: „Co to tam provádíte za věci?“ „Bůh nebes nám pomůže,“ odpověděl jsem jim na to. „My jsme jeho služebníci a začali jsme stavět.“

Tento text je taková malá parafráze z Nehemiáše (Neh 2,17-20). Toto slovo bylo i prorockým potvrzením naší společné služby se sborem v Havířově před rozhodnutím odstěhovat se spolu s Vašem do Daruvaru. Je to stále živé slovo, kterého se mohu držet a budovat, i když jsem tady teď sama. Ne už budovat svou rodinu, ale vztahy s lidmi nejen v církvi, ale hlavně s lidmi v mém širokém okolí. Stavěním hradb se můžeme vzájemně obohacovat, poznávat, modlit se jedni za druhé, a hlavně se učit důvěřovat Bohu, že je to Jeho dílo, do kterého nás povolal. Díky Jemu můžeme vidět změny v životech, vylíčené modlitby, uzdravení a radost v mnohých životech i přes bolesti a starosti každého dne. Těším se, co se bude dál dít, co budeme zasévat, nebo již v létě sklízet. Těším se na tým z chomutovského, podbořanského a karlovarského sboru. Taky na přátele, kteří přijedou na pár

Budu vděčná, když budete stavět se mnou.

dní posloužit z havířovského sboru. Kéž již můžeme sklízet, co se roky zasévá. Modlete se prosím s námi, jsme přece živými kameny spojenými skrze Ducha a jsme jedno v Božím plánu záchranu člověka pro věčnost. Tak kéž se plní církev, ale ne proto, abychom se chlubili, jak jsme úspěšní, ale proto, že Ježíš za nás všechny umíral na kříži, abychom jsme my mohli být zachráněni, a my tuto dobrou zprávu můžeme přinášet lidem v temnotách. V temnotách tohoto světa, tradic a náboženství.

„Jak ale mohou vzývat Toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v Toho, o němž neslyšeli? A jak uslyší bez kazatele?“ Ř 10:14 B21 ■

Svědectví ze křtu. Jmenuji se Cvjetko a je mi 43 let. Do svých 18 let jsem žil na ostrově Hvar v katolické rodině. Od malička jsem byl ministrantem v katolickém kostele. Vždycky jsem se snažil dělat dobré věci a uvažoval jsem, že se stanu knězem. V Zagrebu jsem studoval medicínu a později, když jsem začal pracovat ve Všeobecné nemocnici v Bjelovaru, jsem se také oženil se Suzanou, která byla také od malička věřící. Slíbil jsem Bohu i své ženě, že budu jejím „dobrým andělem“. Bůh však začal skrze mou manželku jednat.

Má širší rodina na mne začala naléhat, abych Boha více poznal. Bůh však věděl, jak mě oslovit. Suzana mi přinesla Bibli a dala mi přečíst Desatero přikázání. I když jsem to od malička slyšel z katolického pohledu, najednou se mě při čtení Bůh dotkl a já jsem pochopil význam slov. Cítil jsem, jak ze mne spadly duchovní pouta a řetězy.

Od té doby mám neustálou žízeň po Bohu a jeho Slově. Stále mám touhu jej více poznávat. V té době jsem měl neurologické problémy. Ztrácel jsem cit v prstech na ruce. Měl jsem problém dokonce udržet v rukou mobil při telefonování a v noci jsem se budil s bolestmi.

Když jsem se modlil, vyznával a odevzdával své hříchy a kletby Bohu, které jsem si na sebe přivodil, cítil jsem zvláštní elektřinu v těle a později mi po tváři stékaly slzy. Od té doby tyto neurologické problémy zmizely. BŮH je CESTA, PRAVDA A ŽIVOT. Jenom On! Každý, kdo jej upřímne hledá, tomu porozumí. Poznal jsem taky, že největším přikázáním je - MILUJ SVÉHO BOHA CELÝM SVÝM SRDCEM, CELOU SVOU DUŠÍ, CELOU SVOU MYSLÍ.

Kladl jsem si otázku, co znamená milovat Boha celou svou myslí. Jak jej mohu takto milovat, když ho neznám? Obzvlášť když člověk zná jen náboženství... To lze pochopit, jen když ho budeme skutečně hledat skrze studium Bible, a Boží duch už nám dá porozumění. Bůh chce, abychom byli všichni spaseni! Touží, abychom se stali světlem světa, proto se neschovávejme pod stůl, ale postavme se na horu, aby naše světlo zářilo okolním národům. Bůh chce skrze nás spasit další lidi, jako skrze něj spasil mě i mou ženu.

Můj opravdový křest se konal o Velikonocích v Daruvaru. Díky Bohu! Den po křtu otevírám Bibli a on ke mně znovu promlouvá. Bylo to ze Žalmu 16, 9-10. Mé srdce je šťastné, můj jazyk zpívá, také mé tělo v bezpečí odpočívá. Nenecháš v hrobě duši mou, nevydáš jámě svého věrného! Děkuji ti, Bože, že jsi mě povolal, že jsi mě zachránil!

Službu Danky B. můžete podpořit na
č. ú. 100113352/0300, v. s. 2101. ■

Zpráva z kanceláře

Naši misijní pracovníci v Řecku Marek a Tereza Uhlířovi se na konci prosince vrátili do České republiky, v dubnu jsme se domluvili na ukončení jejich spolupráce s NF Nehemia.

Stalo se tak na základě vzájemné domluvy, v konzultaci s vysílajícím sborem Heart Prague, po uplynulém období hledání dalšího směřování, společných setkání a modliteb.

Markovi, Terezce a jejich dvěma dětem žehnáme do dalšího života. Jsme za ně nesmírně vděční a děkujeme i vám, kteří jste je jakýmkoliv způsobem podporovali. Věříme, že s nimi má Pán dál svůj plán. ■

Konference Za horizonty 2025

Až do morku kosti.

Miroslava Cášková

Tentokrát se konference uskutečnila v břeclavském sboru. Věřím, že téma opravdu pronikalo až do morku kosti. Hlavním řečníkem byl Dick Brogden a ve svých kázáních neustále obracel pozornost na Krista a Jeho slávu. A protože konference byla misijní, poukazovalo se také na národy, které o Kristu ještě neslyšely, a vyvstávala výzva, jakou roli v tom hrajeme my.

Buď zapomenut a zemři... První kázání bylo o krédu, které používali už i Moravští bratři: Miluj Krista, kaž evangelium, zemři a buď zapomenut. Tedy jedneje nezištně, pokorně. Ať se Jeho evangelium šíří krajinami, ale ne pro naši slávu a obdiv druhých, ale pro Boží slávu! A Bůh dodává větu: Dokud si nebudu jistý, že veškerou slávu odevzdáš mně, nesvěřím ti ani svou moc!

Dalším tématem byl Ježíš jako nejlepší přítel. Jak bychom se měli chovat, když je Kristus náš nejlepší přítel? Jak bychom za ním měli stát? Pokud jsme jeho přátelé, měli bychom dělat to, co nám přikázal... Bůh nás volá na svou misi. I nás, zcela negramotné idioty, jako apoštoly Petra a Jana.

Povzbuzením bylo slyšet příběh Davida a Goliáše z jiné perspektivy (Aby o tom věděl celý svět). Všichni víme, kdo byl v této pasáži tím obrem. My jsme se však nyní mohli podívat na realitu, že tím největším obrem v našem životě je Kristus. On všechno a všechny přemůže. On je tím obrem, a tedy tím hlavním vítězem!

Válka o uctívání. Koho v životě budeme uctívat? Kdo sedí na trůnu našich srdcí? Tato duchovní bitva je v neustálém pohybu. Kdo zvítězí ve tvém životě?

To jsou jen střípky z kázání. Všechna poselství si můžete poslechnout ze záznamu a odkaz najdete na našich stránkách. A na příští konferenci se budeme těšit s nadějí, že přijdete taky. ■

Mt. 5:16 Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.

Boží život v Africe

Miroslava Cásková

S vděčností můžeme oznámit, že se na misi chystá další manželský pár. Jsou to Lída a Jirka Matuškoví. Jsme nadšeni, že na misijní výzvy reagují i lidé staršího věku a s takovým zápalem a radostí chtějí vykročit. Místem jejich působení bude okolí města Bondo u Viktoriina jezera v Keni.

Co tam budete dělat? Věříme, že naším posláním je mezi tamními lidmi žít a pracovat a využít nejrůznější příležitosti běžného života k probouzení a povzbuzování Božího života. A stejně tak věříme, že prostřednictvím naší služby bude proudit Boží život oboustranně mezi Českem a Keňou.

Jak jste vnímali misijní povolání?

Lída. Zavolání do zahraniční misie jsem prožila někdy v letech 2008 - 2009. Tenkrát jsem sama sebe viděla, jak sloužím skupinkám afrických žen. Jak? Prostřednictvím rádiových programů s duchovním obsahem. Ale také skrze osobní kontakty a společný život. Uvěřila jsem, že je to volání od Pána pro mne do duchovní služby v Africe. Co nebylo jasné, kdy. A tak jsem žila a pracovala v křesťanském misijním Rádiu 7 (www.radio7.cz), věnovala se s láskou lidem, kteří byli otevření pro Boží působení ve svém životě a čas od času se ptala: Už? A vždycky znovu ještě nebyl správný čas. Na co se čekalo? Bůh připravoval partnera - pro život i pro společnou službu. On sám mu v tichu modlitby vložil do srdce sen o misi.

Jirka. Pán si mě zavolaal, když mi bylo 32. Změnil mi natrvalo život. Zapojil jsem se v církvi, ve chválách, skupinkách, praktickou službou... Na zahraniční misi jsem nikdy nepomýšlel. To se ale změnilo v roce 2021, kdy přede mne Pán postavil naprosto nečekané pozvání. Já a zahraniční misie? Je tolik logických překážek, které vidím! Ale na Tvé slovo, Pane, věřím a přijímám Tvé zavolání... A jak to bylo dál? Bůh nás dal dohromady a pozvání do misie začalo ožívat...

Jak vypadala vaše průzkumná cesta? Na přelomu roku 2024/2025 jsme navštívili řadu misijních služeb v Keni a v Tanzánii. Nadšení Božím životem v Africe jsme hledali s modlitbami, kde je naše místo. A našli jsme vesničky kolem

města Bondo v západní Keni poblíž Viktoriina jezera. Ukázalo se, že tu Boží život z Česka už proudí: strávili jsme dva týdny s českou misionářkou Hankou Fišerovou, která v oblasti prožívala roční misijní pobyt se službou místní komunitě jako učitelka hudby, s duchovním důrazem na učenické vztahy. Její kontaktní osoba pastor Paul Onyango je v dlouholeté spolupráci s českou organizací ShineBean (www.shinebean.org), která v Keni realizuje širokou škálu podpory k soběstačnosti místním zodpovědným a aktivním lidem.

Vaší touhou je i propojit život mezi Českem a Keňou. Jaké máte představy? Boží život má rozmanité podoby.

V zaměření každého z nás je část, která spolu s ostatními může vytvořit bohatý proud života.

Lída. Jsem připravená, jak mi bude dáno, přinášet Slovo. Slovo, které je světlem na cestu, které umí posílit zemdlené, které umí dát úplně nový začátek, které dokáže proniknout až k srdci a osvobodit je pravdou. Mt. 4,4 Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.

Jirka. Jsem připravený, jak mi bude dáno, skrze obdělávání půdy a přidružené aktivity pomáhat lidem zažívat hojnost Boží péče a s vděčností přijímat dary, které Bůh vložil do jejich země a do nich samotných. Př 28,19 Kdo obdělává svou půdu, nasýtí se chlebem, kdežto kdo následuje povaleče, nasýtí se chudobou.

Ty. Můžeš se stát, jak ti bude dáno, spolupracovníkem na Božím díle a zalévat s námi setbu duchovní i hmotnou svým zájmem, modlitbami, financemi. Buduj s námi most Božího života mezi Českem a Afrikou! Těšíme se, jak budeme společně svědky síly Božího života skrze Ježíše Krista, Spasitele světa a Ducha svatého, nositele Božího života tady na zemi.

1. Kor 7 - 9 ... a tak nic neznamená ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst. Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu. Jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste (lidé v Africe jsou) Boží pole, Boží stavba. ■

Kontakty: Jirka +420 603 153 819, Lída +420 777 857 820
Misii Matuškových můžete podpořit prostřednictvím
č. ú.: 100113352/0300, v. s. 2206. ■

5 M

"V angličtině mi to nedávalo smysl, ale když jsem si to přečetla ve svém rodném jazyce (arabštině), hned jsem tomu porozuměla." Tato slova jsme slyšeli z úst jedné mladé muslimky, která přišla na biblické studium. Bylo to před dvěma týdny, kdy jsme ve spolupráci s dalšími misionáři udělali biblické studium Bible pro hledající i již ke Kristu obrácené muslimy. Přišli tři, z toho dva křesťané. Skrze dané setkání jsme si mohli uvědomit, že my můžeme mít plány, ale Bůh má své plány. O něčem takovém jsme snili v horizontu jednoho roku. Pán Bůh nás překvapil jako vždy. Za pár dní, a ne z naší iniciativy, jsme seděli na daném setkání.

Spolu s mnohými před námi sníme o místní kuvajtské církvi - samostatné, soběstačné, sebebudující a vysílající. "Vstupujeme do věcí, které někdo před námi již rozpracoval. A pravděpodobně po nás přijdou lidé, kteří budou pracovat dál." Díky Bohu za biblické studium s danými lidmi. Máme na srdci další lidi, které toužíme pozvat. Nevíme, jaká bude reakce. Nevíme, jak řešit bezpečnost s ohledem na současné kuvajtské křesťany, kteří se mohou cítit ohroženi. My nevíme, ale co můžeme vidět je, že Pán Bůh ukazuje krok za krokem, provází nás v celém procesu, dává vzácnou spolupráci s dalšími misionáři i jedinečné kontakty na muslimy (Kuvajťany, Jordánce a jiné), se kterými můžeme budovat přátelství a některé již i vést blíže k Pánu Ježíši.

Bohu patří za všechno dík i sláva! Dané zaslíbení z Matoušova evangelia 28, 18-20 dochází naplnění po tisíciletí na mnoha místech. Jsme vděční, že něco nového, jiného se rodí i zde v Kuvajtu. Výzvy byly, jsou a budou, ale Ježíši Kristu patří veškerá pravomoc.

Přebohatá milost. Uvědomujeme si, že to, že zde bydlíme na turistická víza, je milost. To, že v tak drahém kontextu dokážeme žít, je milost. Za poslední půlrok jsme osobně poznali šest kuvajtských křesťanů - je to milost. Naše děti si neprošly lehkými obdobími a my jako rodiče jsme vždy nebyli soucitnými a chápajícími, ale to, že máme takové skvělé děti, je milost. To, že za námi stojí celá řada sborů, rodin a jednotlivců, je milost.

A tak se prosím modlete za to, aby si zde Bůh budoval místní církev a abychom vstoupili do těch skutků a záměrů, které připravil. Myslete na současné Kuvajťany křesťany, protože mnozí z nich budou čelit velkým tlakům. Modlete se prosím za nás jako rodiče, a prosíme, i za naše děti. Toužíme být světlem a toužíme, aby naše děti mohly prožívat radost a výsadu toho, že zde můžeme společně žít a sloužit. Budeme vděční i za přímluvy i ohledně rezidenčního víza i možné práce (vízum - snížení velkých nákladů na život). Ale pokud zde máme být jen na turistická víza a je to Boží plán, tak v tom toužíme spočinout.

Děkujeme, že služba v Kuvajtu je i službou české církve a nejen její. Především je to však Boží dílo, kterého jsme součástí, a my jsme vděční, že aspoň takto skrze psané řádky můžeme předat život, který se odehrává zde. ■

Projekty Nehemia a variabilní symboly:

- 1000 **HUMANITÁRNÍ PROJEKTY**
- 1001 Fond náhlé pomoci
- 1002 Irák - pomoc Jezídům
- 10021 Irák - pomoc ženám
- 10022 Irák - pomoc dětem
- 10026 Irák - pomoc Kurdům
- 1003 Lékařská pomoc dětem
- 1004 Perské Bible - Írán
- 1007 Pomoc ženám - koza do každé rodiny
- 1009 Ukrajina - pomoc pro Ukrajinu
- 1010 Pomoc uprchlíkům Recko - Janis
- 1011 Pomoc pro Afghánistán
- 1101 Kavkaz - kráva do každé rodiny
- 1120 Ukrajina - dětské domovy
- 1202 Děti Etiopie - Kofele
- 1203 Děti Tanzanie - Masajové
- 1204 Děti Etiopie - Jimma
- 1205 Děti Etiopie - Kelo
- 1301 Severní Korea - pekárna
- 1303 Čína - humanitární pracovníci
- 2000 **M. PRACOVNÍCI**
- 2101 Chorvatsko - D. Bednářová

Platby v ČR (účty bez bankovních poplatků):
Citfin Praha • číslo účtu: 1057340/2060
(Možnost zasílat dary i v jiných měnách než jen v CZK.)
ČSOB Havířov • číslo účtu: 100113352/0300

- 2103 České ruce pro Izrael
- 2201 Tanzanie - Zuzka
- 2202 Čad - Kateřina
- 2203 Sahara M+B
- 2204 Sahara M
- 2205 Sahara D
- 2302 Misijní práce mezi persky mluvícími lidmi
- 2303 Wojnarovi
- 2304 Jaro Aviv
- 2306 Ivana - Střední Asie
- 2308 5M - arabský poloostrov
- 2309 Manželé "K" - Asie
- 2501 Thomas a Marcela Hemphilovi
- 3000 **PROJEKTY PRAKTICKÉ POMOCI**
- 3200 Pracovní výjezdy - praktická pomoc
- 3301 Izrael - obnova lesů na Karmelu
- 4000 **ROZVOJ KRÁTKODOBÉ MISIE**
- 5000 **PODPORA NÁR. CÍRKVÍ A PASTORŮ**
- 5101 Ukrajina - pastor Pavel Golub
- 5102 Ukrajina - podpora romských pastorů
- 5103 Ukrajina - pastor Konstantin Melnik

Sponzor: QUANTUM SOLIDUM

WWW. QUANTUMSOLIDUM.CZ

- 5104 Ukrajina - Doněcká oblast
- 5105 Bosna - Sergej
- 5201 Etiopie - evangelisté TFM
- 5203 Etiopie - Bible
- 5301 Čína - Bible pro Čínu
- 5302 Jakutsko - Ilja a Aňa

- 6000 **SPRÁVA PROJEKTŮ A PROVOZ ORG.**
- 6004 Neurčené dary
- 6410 Mzdy a dotace na mzdy

- 8000 **SERVISNÍ PODPORA MISIE**
- 8104 Vzdělávací kurzy Kairos a akce
- 8201 Časopis Nehemia INFO

**Redaktor
Korektury
Adresa redakce**

**Telefon
E-mail
Web
Facebook
Registr. číslo:**

Miroslava Cášková
Břetislav Dršťák
Nehemia Info
Selská 29,
736 01 Havířov-Bludovice
703 438 026
office@nehemia.cz
www.nehemia.cz
facebook.com/NehemiaCZ
MK-ČR E 14261

Nyní pomáháme
více než 400 dětem.
Pomůžete nám jejich
počet navýšit?

Pomoc rodinám Vzdělávání dětí

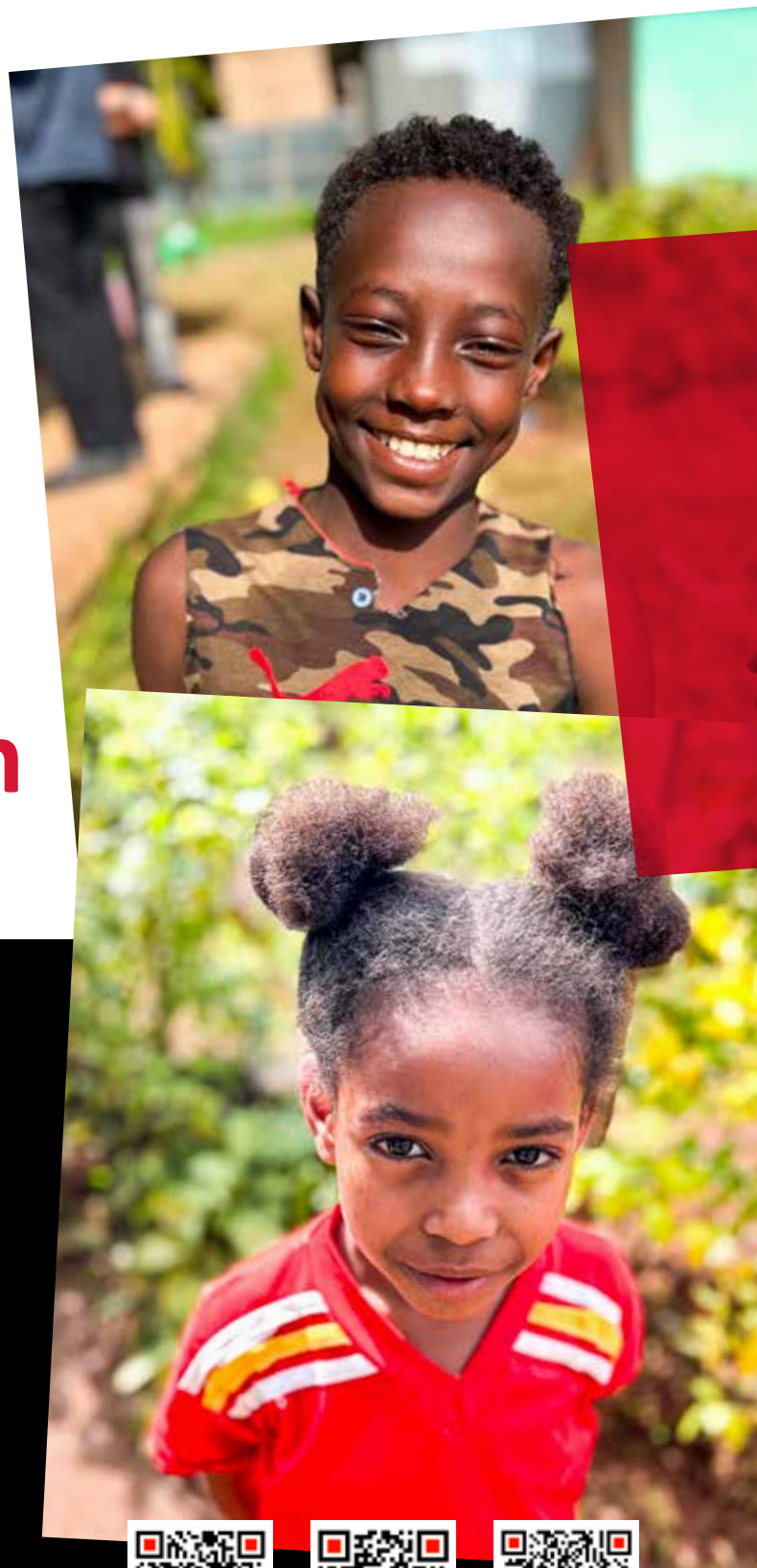
Míroslava Cásková

Volné děti i jejich dárce se různě mění.
Momentálně hledáme nové dárce pro zhruba 20 dětí.

Pokud byste se chtěli zapojit a přispívat na vzdělávání dítěte v Etiopii, prosím, ozvěte se a pište na mcaskova@nehemia.cz. Pomůžete tak nejen dětem získat vzdělání a lepší budoucnost, ale zároveň pozvednete i jejich rodiny. Naši místní pracovníci s nimi navazují bližší vztahy, sdílí s nimi evangelium a pomáhají a motivují je k aktivnímu zapojení v rodině. Získávají možnost sami postupně živit svou rodinu prostřednictvím drobného podnikání.

V červnu jsme poslali peníze do Jimmy na nákup 22 koz a 168 rodin získá semínka a pytle s hlínou na pěstování zeleniny (260 Kč/rodina). Díky všem, kteří se zapojujete.

V říjnu za dětmi opět poletíme, pokud byste chtěli dětem poslat krátký pozdrav či fotografii, pošlete je na adresu kanceláře do konce září (Selská 29, 736 01 Havířov). ■

Etiope - kozy

Děti - Kelo

Volné děti